

A study on marital relationship and marital life satisfaction with regard to values of marital couples

Evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunun evli çiftlerin değerleri açısından incelenmesi

Erdal Hamarta¹
Metin Deniz²
Bülent Dilmaç³
Coşkun Arslan⁴

Abstract

The aim of this study is to investigate the life satisfaction and marital relationships of married couples with regard to values of them. This study is based on relational scanning model. The scope of this study is composed of married couples living in Konya. The sample of this study consists of voluntarily adults, selected by convenience sampling approach. The sample of this study composed of totally 554 married couples, 377 females (68.1 %) and 177 males (31.9 %). Schwartz Value Survey, Marital Self-efficacy Scale and Marital Life Scale were used in this study. SPSS 16.00 was used to analyze the data. Pearson product moment correlation coefficient was also used to determine the relationships among marital relationships, marital life satisfaction and values of married couples. A multiple linear regression analysis was used to predict whether the value of married couples explains significantly marital relationships and marital life satisfaction. Results

Özet

Bu araştırmanın amacı, evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunun evli çiftlerin değerleri açısından incelenmesidir. Araştırma, ilişkisel tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Araştırmanın evreni Konya da yaşayan evli çiftlerden oluşmaktadır. Örneklem grubu ise araştırmaya gönüllü olarak katılan yetişkinlerden uygun (convenience) örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Örneklem, 377 si (%68.1) kadın ve 177'ü (%31.9.) erkek olmak üzere 554 evli yetişkinden oluşmaktadır. Araştırmada, Schwartz Değerler Listesi, Evlilikte Öz-yetkinlik Ölçeği ve Evlilik Yaşamı Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada uygulanan ölçeklerden elde edilen verilerin değerlendirilmesi SPSS 16.00 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Evli çiftlerin, değerler ile evlilik yaşamı doyumu ve evlilik ilişkisi arasındaki ilişkinin ortaya konulmasında Pearson Momentler Çarpımı Korelasyonu tekniği kullanılmıştır. Evli çiftlerin değerlerinin, evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunu anlamlı

¹ Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, PDR Anabilim Dalı, erdalhamarta@gmail.com

² Yrd. Doç. Dr., Bartın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi PDR Anabilim Dalı, metindeniz19@gmail.com

³ Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, PDR Anabilim Dalı, bulentdilmac@konya.edu.tr

⁴ Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, PDR Anabilim Dalı, coskunarslan@konya.edu.tr

indicated that marital life satisfaction was found to positively and significantly correlate with power, stimulation, benevolence and security sub-dimensions of Schwartz Value Survey. Also, achievement, hedonism, stimulation, universalism, tradition and conformity sub-dimensions of Schwartz Value Survey predicted to marital life satisfaction.

Keywords: Value, marital relationships, marital life satisfaction, marital couples, marital self-efficacy

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

düzye de açıklayıp açıklamadığı ise çoklu doğrusal regresyon analizi ile test edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara bakıldığında, evlilik yaşamı doyumunun, değerler ölçeğinin alt boyutlarından güç, uyarılma, yardımseverlik ve güven ile pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca değerler ölçeğinin başarı, hazcılık, uyarılma, evrensellik, geleneksellik ve uyum alt boyutlarının evlilik yaşamı doyumunu yordadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Değer, evlilik ilişkisi, evlilikte yaşam doyumu, evli çiftler, evlilikte öz-yetkinlik

Giriş

Değerler üzerinde birçok araştırma yapılmasına rağmen, “değer” kelimesinin anlamının tam olarak ne olduğuna dair ortak bir görüşe varılamamıştır. Fraenkel’e (1977) göre değerler, duygusal bağlılık ve de takdir etme düzeyi olarak tanımlanır. Warnock (1996:5) değerlerin sevdiğimiz ve sevmediğimiz şeyler olabileceğini ve toplum tarafından benimsenebileceğini ya da benimsenmeyeceğini belirtmiştir. Warnock ve Fraenkel gibi değer tanımında paralel bir görüşte bireyseller tarafından ifade edilmiştir. Onlara göre değerler bireyin sevdiklerinden veya sevmediklerinden daha fazla şeyler olmadığını ifade etmektedirler. Bu açıdan değer insanların sevdikleri veya sevmedikleri şeyleri ortaya çıkartmalarıyla ifade etmeleriyle tanımlanabilir (Arcus, 1980:166). Hansson, Carey ve Kjartansson (2010) ise değerlerin arzu ve gurur gibi soyut kavramlar olduğunu ve her insanın özünde değerlere sahip olduklarını yani insanlar farkına varmadan bu değerleri benimsediklerini ifade etmişlerdir. Beck (1990), değerlerin insan mutluluğunu artıran aktiviteler ve tecrübeler olduğunu ifade etmiştir. Değerlerin kişinin kimliğini ele verdiğini ve kişisel tercihlerle zihinsel sürecin bir araya gelmesi sonucunda ortaya çıktığından bahsetmiştir.

Değerler, yaşamımızı nasıl sürdüreceğimize ve nasıl organize edeceğimize yön verirler. Değerler davranışlarımızın bilişsel, duygusal ve davranışsal yönleriyle ilgilendirler (Powney, Cullen, Schlapp, Glissov, Johnstone, ve Munn; 1995). Değerler kişilerin tercihleridir; kişiler de bir araya gelerek toplumu oluşturduğu için kişiler için öncelikli olan şey nasıl değer niteliğini taşıyorsa toplumlar için de öncelik olan şey değer niteliğini taşımaktadır. Ayrıca değerler basit inançlardan daha fazla şeylerdir. Çünkü bir değere inanmak demek onunla uyum sağlayan davranışa da uymak demektir. Fakat bu bağlantıyı kurmak o kadar kolay değildir. Değere uyan davranışı gösterirken o an ortama da uyum sağlamak zorundayız. Yani davranışın uygulanması için toplumun uygun olması

gerekmektedir (Pring, 1984). Hill'e (1991) göre, bir değere sahip olmak, bir değere inanma fikri (bilmek), yoğun şekilde onu kabul etmek (hissetmek) ve onu yapma eğiliminde olmak (yapmak) anlamına gelmektedir. Gerçekte değerlerin azı ya da çoğu mantıklı ve tutarlıdır ve dolayısıyla değerlere göre ortaya çıkan tercihler ya da fikirler yalnızca öznel değildir. Bu açıdan değerler, insan yaşamındaki teorilerden daha çok uygulanan, pratik de olan ve işe yarar şeylerdir (Carr ve Landon, 1999:24). Pratik olan ve çevreye uyum sağlayabilmemiz için olması gerekli temel niteliklerin başında ise iletişim becerileri gelir. Değerler insanların davranışlarına yön veren inançları da içerdiğinden ve iletişimin de bu bağlamda insanların davranışlarına yön veren temel faktörlerden biri olduğu düşünüldüğünde, iletişim ya da iletişim becerilerini değer olarak almamızın uygun olacağı söylenebilir.

İnsanların çevreye uyum sağlayabilmeleri için gerekli olan en önemli niteliklerden birisi iletişim becerileridir. Aile bireyleri arasındaki ilişkiler, karı-koca ilişkileri, arkadaş ilişkileri, öğrenci öğretmen ilişkileri, işyerindeki ilişkiler, çevre ve toplumla olan ilişkilerin korunması ve geliştirilmesi bireyin iletişim becerileri ile sağlanır (Özgüven, 2001). Yağbasan ve İmık (2006)'e göre doğduğu günden itibaren çevresiyle sürekli etkileşim içinde olan insanın dünyaya gözünü açtığı andan ölüncüye kadar ki süreçte en çok etkilendiği çevre ise ailedir. Aileyi yasal ve biyolojik bağlarla oluşan bireylerden meydana gelen grup olarak tanımlamak yerine ortak bir geçmişi ve geleceği paylaşan ve grup kimliğine sahip yakın ilişkilerde bulunan bireyler olarak tanımlamak daha mantıklıdır (Koerner ve Fitzpatrick, 2002).

İnsan ilişkilerinin en önemli öğelerinden biri olan iletişim aile üyeleri arasında da önemini korumaktadır. Aile iletişimi toplumun en küçük yapı taşı olan ailede kendini gösteren temel bir kavramdır. Ekolojik perspektiften bakıldığı zaman aile iletişiminin gelişim için kritik ve önemli bir kavram olduğu görülmektedir (Bronfenbrenner, 1986; Koerner ve Fitzpatrick, 2002; Lasee ve Becker, 1997). İletişimle ilgili temel çalışmalar modern aile dinamiklerini anlamak açısından oldukça önemlidir. Çünkü insan iletişimde aile en önemli yapılardan biridir ve kuramcılar "aile" ve "iletişim" kavramları üzerinde oldukça durmaktadır (Koerner ve Fitzpatrick, 2002; Schrodt, Soliz ve Braithwait, 2008). Aile içi iletişime ilişkin araştırmalar son 30 yıldır artarak devam etmekte ve araştırmacı ve uygulayıcılara önemli uygulama alanları sağlamaktadır (Vangelisti, 2004; Zhang, 2008). Aile iletişimi ile ilgili yapılan araştırmalar bu iletişimleri genellikle iyi-kötü ya da pozitif-negatif olarak sınıflamaya gitmiştir (Schrodt, 2009). Örneğin Cook ve Defrain (2005), pozitif ilişkiyi güçlü ailelerin önemli bir ayırt edici özelliği olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca güçlü ailelerde duyguların açık bir şekilde ifade edildiğini ortaya koymuşlardır.

Özgüven (2001)'e göre; "Sağlıklı Aile" aile bireylerinin gereksinimlerinin doğal olarak karşılandığı ve aile üyelerinin o aileye ait olmaktan mutlu oldukları ailelerdir. Sağlıklı ailelerde üyeler görev ve sorumluluklarını doğal olarak yerine getirirler, aralarında olumlu duygusal bağlar vardır, kişiler bağımsız olarak ve isteyerek birbirlerine yardım ederler. Aile kendi üyelerini değerli bulur, karşılıklı destek, uyum ve iletişim vardır. Sağlıklı aile ilişkileri öngörüseldir, direkt ya da dolaylı olabilir, aile içindeki genç ve yaşlı bireylerin sosyal girişimcilikleri ile tanınır (Barber ve Erickson, 2001). Aile içinde standartları koruma, kontrol çabaları ve sınırların belirlenmesi ile karakterize edilir ve aynı zamanda bu standartlar kabulün, sorumluluğun ve desteğin birleşimi ile sürdürülür (Steinberg, 2001).

Aile üyeleri ile iletişime geçerken, aile üyeleri duygularını pozitif ya da negatif olarak, geleceğe ya da geçmişe ilişkin olarak ifade edebilir. Açık iletişim şeklini seçen aileler üzüntüye ilişkin tepkilerini kapalı iletişim şeklini seçen ailelere göre daha rahat bir şekilde ortaya koyabilirler (Carmon, Western, Miller, Pearson ve Fowler, 2010). Bu anlamda sağlıklı iletişim şekline sahip olan aile bireyleri kendi duygu ve düşüncelerini diğer aile üyeleri ile açık bir şekilde paylaşamazlar (Carmon, vd., 2010). Eşlerin sağlıklı olmayan iletişim ve çatışma çözme becerilerine sahip olması, evlilik çatışmalarının ortaya çıkmasını kaçınılmaz hale getirmektedir (Acitelli, Douvan ve Veroff, 1993; Klawer, Heesink ve Villiert, 1997). Aile üyeleri de büyüme ve gelişme süresince iletişim becerilerine yönelik birçok çatışma ile yüz yüze gelmektedir (Dumlao ve Botta, 2000; Shearman ve Dumlao, 2008). Matthews, Conger ve Wickrama (1996)'ya göre aile çatışmaları psikolojik uyumsuzluğu artırırken dolaylı olarak da evlilik doyumu ve evlilikte etkileşimi azaltır.

Ayrıca, araştırmalar çiftler arasındaki çatışma sorunlarının uyum sorunları (Martin ve Clements, 2002; Strand, 2004; Turner, Clin ve Barret, 1998), depresyon (Unger, Brown, Tresel ve Mcleod, 2000) aileyi suçlama eğilimi (Weber ve O'Brien, 1999) gibi durumlara neden olduğunu göstermektedir. Gove, Hüge ve Style (1983), evliliğin, yaşam doyumunun en güçlü yordayıcısı olduğunu bulmuşlardır. Yine aynı çalışmada evli olmak, mutlu bir ev yaşamını deneyimlemeyle ilişkili bulunurken, evlenmemiş, dul ve boşanmış kimselerin mutsuz bir ev yaşamıyla ilişkisinin olduğu ortaya konmuştur. Kulik (2002)'in uzun süredir evli olan çiftlerle yaptığı çalışmada, tükenmişlik ve yaşam doyumu açısından eşler arasında anlamlı farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Kadınların eşlerinden daha yüksek düzeyde tükenmişlik ve daha düşük düzeyde evlilik doyumu sağladıkları bulunmuştur. Diener, Gohm, Suh ve Oishi (2000)'nin 42 ülkede 59169 kişiyle yaptıkları çalışmada evlilik statüleri ve öznel iyi oluş düzeylerinin dünya çapında birbirine oldukça benzer yönde olduğu bulunmuştur. Kültürel değişkenlerin evlilik statüleri ve öznel iyi oluş arasındaki belirli ilişkilerin boyutunu değiştirdiğini ancak bunun da etki büyüklüğünün düşük

olduğunu ortaya koymuşlardır. Özellikle yaşam doyumu açısından toplulukçu toplumlarda bireysel toplumlara göre evli olmak birlikte yaşamaktan daha fazla fayda sağlamaktadır. Evliliğin kalitesinin, depresyon ve yaşam doyumundaki değişimle güçlü bir ilişkisinin olduğu bulunmuştur. Kadın ve erkeklerde, yüksek evlilik stresi ve düşük evlilik uyumu yaşam doyumunu düşürmekte ve depresyonu artırmaktadır (Williams, 2003). Bu çalışmanın amacı sağlıklı bir aile yapısına sahip olmada önemli olan değişkenlerden değerlerin, evlilik içi ve yakın çevre ilişkisi ile evlilik yaşam doyumunu yordayıp yordamadığını ortaya koymaktır.

2.Yöntem

Bu araştırma ilişkisel tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Araştırmanın çalışma evreni Konya da yaşayan evli çiftlerden oluşmaktadır. Örneklem ise araştırmaya gönüllü olarak katılan yetişkinlerden uygun (convenience) örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Örneklem 377'si (%68.1) kadın ve 177'si (%31.9) erkek olmak üzere 554 evli yetişkinden oluşmaktadır.

2.1.Veri Toplama Araçları

Schwartz Değerler Listesi: Schwartz (1992) tarafından geliştirilen Schwartz Değerler Listesi 57 değer ifadesinden ve on altı boyuttan oluşmaktadır. Kuşdil ve Kağıtçıbaşı (2000) tarafından yapılan çalışmada ana boyut ve değer tipleri ile her bir değer tipi içerisinde yer alan değerlerle ilgili olarak kullanılan Türkçe adlandırmalar esas alınmıştır. Değerler üç sosyal psikoloji uzmanının ortak çalışmasıyla İngilizceden Türkçeye çevrilmiştir. Denekler toplam 57 değeri ve yanlarında parantez içinde verilmiş olan açıklamaları okuduktan sonra her birini kendi hayatlarını yönlendiren bir ilke olmaları açısından taşıdıkları öneme göre 1 (ilkelerime ters düşer) ile 7 (en üst düzeyde önemlidir) arasında değişen bir ölçek üzerinde değerlendirmişlerdir. Kuşdil ve Kağıtçıbaşı (2000) tarafından yapılan çalışmada değer tipleri için güvenilirlik katsayıları .51 - .77, değer grupları için .77 - .83 arasında değişmekte olup bu katsayılar evrensellik için .77, yardımseverlik (iyilikseverlik) için .76, hazcılık için .54, güç için .75, başarı için .66, uyarılma için .70, özyönelim (özyönelim) için .69, geleneksellik için .63, uyma için .51 ve güvenlik için .59 olarak bulunmuştur. Ayrıca ana değer grupları iç tutarlılık analiz sonuçlarına baktığımızda; muhafazakârlık grubu için .80, yeniliğe açıklık değer grubu için .81, özaşkınlık değer grubu için .81, özgenişletim değer grubu için .84 olarak hesaplanmıştır.

Evlilikte Özyetkinlik Ölçeği (EVÖZYET): Evlilikte Özyetkinlik Ölçeği (Güngör Cihan ve Özbay, 2008), 33 maddeden oluşan likert tipi bir ölçektir. Her bir madde 1 ile 5 arasında değişen 5 basamaklı bir ölçek (1= hiçbir zaman, 2= nadiren, 3=ara sıra, 4=sık sık, 5=her zaman) üzerinden puanlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 33, en yüksek puan 165'dir. Puanın yüksek

olması bireyin evlilik ilişkisindeki öz yetkinlik düzeyinin yüksek olduğu şeklinde değerlendirilmektedir. “Eşle ilişki” ve “Yakın çevreyle ilişki” alt boyutlarından oluşmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliği için faktör analizi yapılmıştır. Birinci faktör yükü .49 ile .89 arasında değişen ondokuz maddeden oluşmaktadır. ikinci faktör yükü .54 ile .98 arasında değişen on dört maddeden oluşmaktadır. Tüm faktörler toplam varyansın % 54.45’ini açıklamaktadır. Birinci faktör toplam varyansın % 44.95’ini açıklamakta olup, eşle ilişkileri yansıtan ifadelerden oluşmaktadır ve “Eşle ilişki” olarak adlandırılmıştır. İkinci faktör toplam varyansın % 9.50’sini açıklamakta olup, aile dışındaki kişilerle ilişkileri yansıtan ifadelerden oluşmaktadır ve “Yakın Çevreyle ilişki” olarak adlandırılmıştır. Ölçeğin 33 maddesine ilişkin güvenilirliği için, cronbach alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Ölçeğin madde-toplam korelasyonları .52 ile .77 arasında değişmektedir. “Eşle ilişki” alt boyutu için iç tutarlık katsayısı .96’dır. “Yakın Çevreyle ilişki” alt boyutu için iç tutarlık katsayısı .94 olarak bulunmuştur. Ölçeğin geneli için Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .96’dır.

Evlilik Yaşamı Ölçeği – EYÖ: EYÖ, Tezer (1986) tarafından, evlilik ilişkisinden sağlanan genel doyum düzeyini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek “evlilikten beklentilerimin çoğu gerçekleşti” ve “evliliğimizdeki engellerin aşılamaz olduğunu düşünüyorum” gibi ifadelerin yer aldığı 10 soruluk, 5’li likert tipindeki bir ölçektir. Ölçekteki seçenekler “1= kesinlikle katılmıyorum” ile “5= kesinlikle katılıyorum” arasında yer almaktadır. Bu ölçekten alınabilecek en yüksek puan “50”, en düşük puan ise “10” dur. Ölçekte daha yüksek puan daha fazla evlilik doyumunu göstermektedir. Ölçeğin test-tekrar test yöntemi ile belirlenen güvenilirlik katsayısı .85, Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı ise erkek grubunda .88, kadın grubunda .91 olarak bulunmuştur. Bu bulgular ölçeğin güvenilir olduğunu göstermektedir.

2.2 .Verilerin analizi

Araştırmada uygulanan ölçeklerden elde edilen verilerin değerlendirilmesi SPSS 16.00 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Evli çiftlerin, evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunu ile değerleri arasındaki ilişkinin ortaya konulmasında Pearson Momentler Çarpımı Korelasyonu tekniği kullanılmıştır. Evli çiftlerin değerlerinin, evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunu anlamlı düzeyde açıklayıp açıklamadığı ise çoklu doğrusal regresyon analizi ile test edilmiştir.

3. Bulgular

Tablo 1. Değerler ile evlilik yaşamı doyumu ve evlilik ilişkisi arasındaki ilişki

	Güç	Başarı	Hazcılık	Uyarılma	Özdenetim	Evensellik	Yardımsesverlik	Geleneksellik	Uyum	Güvenlik	Evlilik Yaşamı	Eşle ilişki	Yakın çevreyle ilişki
Evlilik Yaşamı Doyumu	.11*	-.03	.07	.12**	-.01	-.03	.11*	.04	.05	.15**	-		
Eşle ilişki	.17**	-.07	-.04	.21**	.04	.08	.10*	.09*	.03	.14**	.55**	-	
Yakın çevreyle ilişki	.23**	.19**	.12**	.27**	.23**	-.08	.09*	.10*	.06	.11**	.36**	.49**	-

* $p < .01$, ** $p < .05$

Tablo 1 incelendiğinde, evlilik yaşamı doyumunun, değerler ölçeğinin alt boyutlarından güç, uyarılma, yardımsesverlik ve güvenlik ile pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir. Evlilikte öz yetkinlik ölçeğinin eşle ilişki alt boyutunun değerler ölçeğinin güç, uyarılma, yardımsesverlik, geleneksellik ve güvenlik boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki vardır. Evlilikte öz yetkinlik ölçeğinin, yakın çevreyle ilişki alt boyutunun, değerler ölçeğinin alt boyutlarından güç, başarı, hazcılık, uyarılma, özdenetim, yardımsesverlik, geleneksellik ve güvenlik alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 2. Evlilik Yaşam Doyumunun Değerler Alt Boyutlarına Göre Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>R</i> ² _{ch}	<i>F</i>	<i>Df</i>	<i>B</i>	<i>β</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Sabit	.31 ^a	.10	.08	5.90	10/543	31.76		14,59	.00 ^a
Güç						.13	.12	1.85	.06
Başarı						.06	.06	.76	.45
Hazcılık						.22	.14	2.58	.01*
Uyarılma						.11	.09	1.52	.13
Özdenetim						.07	.07	-.82	.41
Evensellik						.13	.18	2.20	.03*
Yardımsesverlik						.11	.14	1.53	.13
Geleneksellik						.06	.05	.94	.35
Uyum						.28	.15	2.30	.02*
Güvenlik						.25	.25	3.40	.00**

a. Yordayıcılar: (Sabit), Güvenlik, Uyarılma, Geleneksellik, Hazcılık, Başarı, Güç, Uyum, Evrensellik, Özdenetim, Yardımsesverlik

b. Bağımlı değişken: evlilik yaşamı doyumu

Tablo 2'den de anlaşıldığı gibi evli çiftlerin değerlerinin, evlilik yaşamı doyumu üzerinde anlamlı düzeyde katkısının olduğunu göstermektedir ($R^2=.10$, $F_{(10/543)}=5.90$, $p<.01$). Bu sonuç değerlerin evlilik yaşam doyumundaki toplam varyansın % 10'nu açıkladığını ortaya koymaktadır. Standardize edilmiş regresyon katsayılarına bakıldığında evlilik yaşamı doyumun üzerinde yordayıcı değişkenlerin sırasıyla Güvenlik ($\beta=.25$, $p<.01$), evrensellik ($\beta=.18$, $p<.05$), uyum ($\beta=.15$, $p<.05$) ve hazcılık ($\beta=.14$, $p<.05$) olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Eşle İlişkinin Değerler Alt Boyutlarına Göre Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>R</i> ² _{ch}	<i>F</i>	<i>Df</i>	<i>B</i>	<i>β</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
(Constant)	.38 ^a	.15	.13	9.36	10/543	68,12		12.69	.00 ^a
Güç						.10	.04	.58	.57
Başarı						.60	.22	3.13	.00**
Hazcılık						.12	.03	.58	.57
Uyarılma						.90	.28	4.88	.00**
Özdenetim						.63	.25	2.99	.00**
Evrensellik						.18	.01	1.24	.22
Yardımseverlik						.47	.24	2.69	.00**
Geleneksellik						.57	.21	3.83	.00**
Uyum						.20	.04	.66	.51
Güvenlik						.13	.05	.70	.49

a. Yordayıcılar: (Sabit), Güvenlik, Uyarılma, Geleneksellik, Hazcılık, Başarı, Güç, Uyum, Evrensellik, Özdenetim, Yardımseverlik

b. Bağımlı değişken: Eşle ilişki

Tablo 3'e bakıldığında, evli çiftlerin değerlerinin, eşle ilişki üzerinde anlamlı düzeyde katkısının olduğunu göstermektedir ($R^2=.15$, $F_{(10/543)}=9.36$, $p<.01$). Bu sonuç değerlerin, eşle ilişki alt boyutundaki toplam varyansın % 15'ini açıkladığını ortaya koymaktadır. Standardize edilmiş regresyon katsayılarına bakıldığında eşle ilişki alt boyutu üzerinde yordayıcı değişkenlerin sırasıyla uyarılma ($\beta=.28$, $p<.01$), özdenetim ($\beta=.25$, $p<.01$), yardımseverlik ($\beta=.24$, $p<.01$), başarı ($\beta=.22$, $p<.01$) ve geleneksellik ($\beta=.21$, $p<.05$) olduğu ortaya çıkmıştır.

Tablo 4. Yakın Çevreyle İlişkinin Değerler Alt Boyutlarına Göre Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>R</i> ² _{ch}	<i>F</i>	<i>Df</i>	<i>B</i>	<i>β</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
(Sabit)	.49 ^a	.24	.23	17.11	10/543	47.472		12.10	.000 ^a
Güç						.38	.17	2.94	.00**
Başarı						.03	.01	.21	.83
Hazcılık						.07	.02	.47	.64
Uyarılma						.29	.12	2.14	.03*
Özdenetim						.89	.46	5.7	.00**
Evrensellik						.05	.03	.43	.67
Yardımseverlik						.08	.05	.64	.52
Geleneksellik						.48	.23	4.45	.00**
Uyum						.22	.06	.99	.32
Güvenlik						.70	.36	5.24	.00**

a. Yordayıcılar: (Sabit), Güvenlik, Uyarılma, Geleneksellik, Hazcılık, Başarı, Güç, Uyum, Evrensellik, Özdenetim, Yardımseverlik

b. Bağımlı Değişken: Yakın çevreyle ilişki

Tablo 4 incelendiğinde çiftlerin değerlerinin, yakın çevreyle ilişki üzerinde anlamlı düzeyde katkısının olduğunu göstermektedir ($R^2=.24$, $F_{(10/543)}=17.11$, $p<.01$). Bu sonuç değerlerin, yakın çevreyle ilişki alt boyutundaki toplam varyansın % 24'ünü açıkladığını ortaya koymaktadır. Standize edilmiş regresyon katsayılarına bakıldığında yakın çevreyle ilişki alt boyutu üzerinde yordayıcı değişkenlerin sırasıyla; özdenetim ($\beta=.46$, $p<.01$), güvenlik ($\beta=.36$, $p<.01$), geleneksellik ($\beta=.23$, $p<.01$), güç ($\beta=.17$, $p<.01$), ve uyarılma ($\beta=.12$, $p<.05$). olduğu ortaya çıkmıştır.

Tartışma ve Sonuç

Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara bakıldığında, evlilik yaşamı doyumunun, değerler ölçeğinin alt boyutlarından güç, uyarılma, yardımseverlik ve güven ile pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca değerler ölçeğinin başarı, hazcılık, uyarılma, evrensellik, geleneksellik ve uyum alt boyutlarının evlilik yaşamı doyumunu yordadığı bulunmuştur. Williams, (1988)'a göre mutlu bir evlilik, sevgi, saygı ve kabulün yaşandığı birlikteliğin yarattığı güven ve paylaşımı içerir (Akt. Kalkan ve Ersanlı, 2008). Bu nedenle evlilik yaşamı doyumu ile yardımseverlik, güven gibi değerler arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin olması beklenebilecek bir sonuçtur. Aile toplumun küçük bir yapı taşı olmakla birlikte, aynı zamanda önemli bir değerdir. Bu bağlamda da eşlerin sahip oldukları değerlerin, eşler arasındaki ilişkileri ve evlilikten elde edilen doyumun sağlanmasında önemli role sahip olduğu ifade edilebilir. Evlilik öncesi tutum, değer ve inanç benzerliğinin daha sonraki evlilik

niteliğiyle ilgili olduğu yapılan çalışmalar tarafından da desteklenmiştir (Fowers, 2001; Larsen ve Olson, 1989; Holman, Larson ve Harmer, 1994; akt. Güngör-Cihan, 2007). Kirby (2005) evlilik doyumunu, bireyin evliliğine dönük duyguları, bakış açısı ve algısı olduğunu ifade etmektedir. Eğer bireyin evlilik doyumu ve kalitesi yüksek olursa o bireyin evliliğinin güçlü olduğu söylenebilir.

Rosen-Grandon, Myers ve Hattie (2004) evlilik etkileşim süreçleri, evlilik özellikleri ve evlilik doyumu arasındaki ilişkiyi incelemek için yaptıkları çalışma da evlilik etkileşim süreci ve evlilik doyumunun, evlilik özelliklerinin önemi ve eşlerin evlilik ilişkilerindeki bireysel doyumları tarafından yönlendirildiğini ortaya koymuşlardır. Evlilik doyumu için üç tür evlilik özellikleri belirlenmiştir. Bunlardan aşk, iletişim ve sevgi ifadesiyle; sadakat, cinsellik/yakınlık ve iyi ilişki kurabilmeye ve paylaşılan değerler de geleneksel ve geleneksel olmayan evlilik rolleri ile çiftlerin bu çatışmaları yönetebilme becerileri ile ilişkili bulunmuştur. Evlilik ilişkisinin de kişilerarası bir ilişki olduğu düşünülecek olursa, yumuşak başlı olan kişilerin ilişkiyi sürdürme ve geliştirme adına özverili, esnek ve güvene dayalı bir ilişki sürdürecekleri düşünülebilir. Aynı zamanda bu kişilerin benlik algısının da olumlu olduğu göz önüne alındığında, kendilerini evlilik ilişkisini sürdürecek yeterlik ve yetkinlikte algıladıkları için evlilik doyumlarının yüksek olacağı söylenebilir(Cihan-Güngör, 2007). Görüldüğü üzere, eşlerin sahip olduğu yumuşak başlılık, güven ve özveri gibi değerlere sahip olmak, evlilik ilişkilerinin sağlıklı yürümesine katkı sağlamış olmaktadır.

Buss, Abbott, Angleitner, Biaggio, Blanco-Villasenor, Bruchon-Schweitzer (1990), geleneksel değerlere sahip ülkelerde (Çin, Hindistan, Irak gibi), görücü usulü ve anlaşarak evlenme biçiminin evlilik doyumunu etkilemediğini, evlilik doyumunu etkileyen faktörlerin erkekler açısından kadının bağlılığı, ev ve çocuk bakımını çok iyi bilmesi, ev işlerinde başarılı olması gibi değerlerin olduğu, kadın açısından ise yüksek sosyal statü, iyi bir iş ve yüksek kazanç gibi değerlerin önemli olduğu ve bu değerlerin evlilik doyumunu eşlerin evlenme biçiminden daha fazla etkilediğini belirtmiştir (Akt: Çelik, 2006). Robinson ve Blanton (1993) yaş ortalaması 40 olan çiftlerle yaptıkları çalışmada mutlu bir evlilik için belirli temel özellikler tanımlamışlardır. Bunlar sırasıyla, yakınlık, sorumluluk, iletişim, uyum ve inanç birlikteliğidir. Bu bulgu, evlilik ilişkisini sürdürme de eşler arası anlaşılabilirliğin de önemini ortaya koymaktadır.

Araştırmamızın bir diğer bulgusu, evlilikte öz yetkinlik ölçeğinin eşle ilişki alt boyutu ile değerler ölçeğinin güç, uyarılma, yardımseverlik, geleneksellik ve güvenlik boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğudur. Ayrıca değerler ölçeğinin, başarı, uyarılma, özdenetim, yardımseverlik ve geleneksellik alt boyutları, evlilikte öz yetkinlik ölçeğinin eşle ilişkiler alt boyutunu yordamaktadır. Araştırma bulgusu, eşlerin sahip oldukları ve yaşamlarında içselleştirdikleri değerlerle evlilik yaşam doyumu ve evlilik ilişkisi arasında anlamlı düzeyde ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.

Aile iletişimi toplumun en küçük yapı taşı olan ailede kendini gösteren temel bir kavramdır. Acitelli (1992), eşlerin ilişkileriyle ilgili düşünme ve konuşmalarının evlilik ve yaşam doyumuyla ilişkisine baktığı çalışmasında, kadınların ilişkileri hakkında erkeklere oranla daha fazla konuştuğunu ve kadınların evlilik doyumlarının eşlerinin ilişkileri hakkında konuşmalarıyla olumlu yönde ilişkili olduğunu koymuştur.

Araştırmamızın son bulgusu da evlilikte öz yetkinlik ölçeğinin, yakın çevreyle ilişkiler boyutu ile değerler ölçeğinin alt boyutlarından, güç, başarı, hazcılık, uyarılma, özdenetim, yardımseverlik, geleneksellik ve güvenlik alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğudur. Ayrıca değerler ölçeğinin, özdenetim, güvenlik, geleneksellik, güç ve uyarılma alt boyutları, yakın çevreyle ilişkiler alt boyutunu yordamaktadır. Fitzpatrick (2001), eşlerin kişilik özelliklerindeki benzerlik ile evlilik doyumunu arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırma bulgularından, öz denetim kişilik özelliği, evlilik doyumunu yordadığı görülmektedir. Bu bulgu araştırmadan elde edilen bulguyu destekler niteliktedir. Eşlerin sahip oldukları değerlerin, eşler arasındaki ilişkiyi ve evlilik doyumunu yordadığı görülmektedir. Güngör-Cihan (2007) tarafından yapılan araştırmada da, özdenetimin evlilik doyumunu üzerinde doğrudan bir etkisinin olduğu bulunmuştur. Evlilikten sağlanan doyumla özdenetim arasında anlamlı, fakat düşük düzeyde bir ilişki saptanmıştır.

Sonuç olarak, evli çiftlerin değerleri evlilik içi ilişki ve evlilik yaşam doyumunu ile anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur. Ayrıca, değerler ölçeğinin tüm alt boyutlarının değişkenlere göre farklılaşmakla birlikte evlilik yaşamı doyumunu ve eşle ve yakın çevreyle ilişkiyi yordadığı ortaya konmuştur. Dolayısıyla, sağlıklı bir aile yapısına sahip olma, bu durumu sürdürme ve istenmeyen çatışmaların ortaya çıkmadığı mutlu bir evlilik için çiftlerin sahip olduğu değerlerin önemli olduğu söylenebilir. Literatür incelendiğinde evlilik ile ilgili farklı değişkenlerin ele alınıp yapıldığı birçok çalışmaya rastlanırken özellikle değerler konusunun ayrıca bir değişken olarak araştırıldığı bir çalışmaya ulaşılamamıştır. Evlilik içi ilişkiler, evlilik doyumunu ve evli çiftlerin değerleri üzerine farklı demografik değişkenlerin de ele alınarak yapılacak olan çalışmaların literatüre katkı sağlayacağı ve istenilen düzeyde aile yapılarının geliştirilmesinde yararlı olacağı söylenebilir.

Kaynakça

- Acitelli, L. K., Douvan, E., & Veroff, J. (1993). Perceptions of Conflict in the First Year of Marriage: How Important Are Similarity And Understanding. *Journal of Social and Personality Relationships*, 10, 5-21.
- Acitelli, Linda (1992). Gender Differences in Relationship Awareness and Marital Satisfaction among Young Married Couples. *Personality and Social Psychology Bulletin* 1(18): 102-110.

- Hamarta, E., Deniz, M., Dilmaç, B., & Arslan, C. (2015). Evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunun evli çiftlerin değerleri açısından incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 12(1), 55-69. doi: [10.14687/ijhs.v12i1.3107](https://doi.org/10.14687/ijhs.v12i1.3107)
- Arcus, M. E. (1980). Value Reasoning: An Approach to Values Education. *Family Relations*, 29 (2), 163-171.
- Barber, B. K., & Erickson, L. D. (2001). Adolescent Social Initiative: Antecedents in The Ecology of Social Connections. *Journal of Adolescent Research*, 16, 326–354.
- Beck, C. (1990). *Better Schools: A Values Perspective*. New York: Falmer Press.
- Bronfenbrenner, U. (1986). Ecology of the Family as a Context For Human Development: Research Perspectives. *Developmental Psychology*, 22, 723–742.
- Buss, D. M., Abbott, M., Angleitner, A., Biaggio, A., Blanco-Villasenor, A., BruchonSchweitzer, M. [& 45 additional authors]. (1990). International preferences in selecting mates: A study of 37 societies. *Journal of Cross Cultural Psychology*, 21, 5-47.
- Carr, D.& Landon, J. (1999). Teachers and schools as agencies of values education: reflections on teachers' perceptions part two: the hidden curriculum. *Journal of Beliefs & Values*, 20(1), 21 — 29.
- Carmon, A.F., Western, K.J., Miller, A.N., Pearson, J.C. & Fowler, M.R. (2010). Grieving Those We've Lost: An Examination of Family Communication Patterns and Grief Reactions. *Communication Research Reports*, 27(3), 253-262.
- Cook, R., & DeFrain, J. (2005). Using Discourse Analysis to Explore Family Strengths: A Preliminary Study. *Marriage & Family Review*, 38(1), 3–12.
- Çelik, M. (2006). Evlilik doyumu ölçeği geliştirme çalışması. *Yayınlanmamış doktora tezi*, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Diener, E., Gohm, C.L., Suh, E. & Oishi, S. (2000). Similarity Of The Relations Between Marital Status And Subjective Well-Being Across Cultures. *Journal Of Cross-Cultural Psychology*, Vol. 31 No. 4, July 2000 419-436.
- Dumlao, R., & Botta, R. A. (2000). Family Communication Patterns and the Conflict Styles Young Adults Use with Their Fathers. *Communication Quarterly*, 48, 174–189
- Fowers, B. J. (2001). The Limits of A Technical Concept of a Good Marriage: Exploring The Role Of Virtue in Communication Skills. *Journal of Marital and Family Therapy*, 27 (3), 327-340.
- Fraenkel, J. (1977). *How to teach about values: An analytic approach*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Gove, W.R., Huges, M. & Style, C. B (1983). Does Marriage Have Positive Effects on the Psychological Well-Being of the Individual? *Journal of Health and Social Behavior*, Vol. 24, 122-131.
- Güngör-Cihan, H. (2007). *Türkiye'de Evlilik Doyumunu Etkileyen Faktörler: Bir Model Geliştirme Çalışması*. Ankara: Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Fonu Projesi.
- Güngör Cihan, H. & Özbay, Y. (2008). Evlilikte Yetkinlik Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3 (29), 79-93.
- Hansson, T., Carey, G., & Kjartansson, R. (2010). A Multiple Software Approach to Understanding Values. *Journal of Beliefs & Values*, 31, 3, 283-298.
- Kalkan, M. & Ersanlı, E. (2008). The effects of the marriage enrichment program based on cognitive-behavioral approach on the marital adjustment of couples. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 8(3),965-986.

- Hamarta, E., Deniz, M., Dilmaç, B., & Arslan, C. (2015). Evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunun evli çiftlerin değerleri açısından incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 12(1), 55-69. doi: [10.14687/ijhs.v12i1.3107](https://doi.org/10.14687/ijhs.v12i1.3107)
- Kirby, J.S. (2005). A Study of the Marital Satisfaction Levels of Participants in a Marriage Education Course. Unpublished Doctoral Dissertation, Department of Educational Leadership and Counseling Department, University of Lovislon, Monnoe.
- Klawer, E. S., Heesink, J. A. M., & Viliert, E. V. (1997). The Marital Dynamics of Conflict Over The Division of Labor. *Journal of Marriage and the Family*, 59, 635-653.
- Koerner, A.F. & Fitzpatrick, M.A.(2002). Toward a Theory of Family Communication. *Communication Theory*, 12(1), 70-91.
- Kulik, L. (2002). Marital equality and the quality of longterm marriage in later life. *Ageing & Society* 22, 459-481.
- Kuşdil, M.E. & Kağıtçıbaşı, Ç. (2000), "Türk Öğretmenlerinin Değer Yönelimleri ve Schwartz Değer Kuramı". *Türk Psikoloji Dergisi*, 15 (45), 59-76.
- Lasee, A. & Becker, S. (1997). Husband- Wife Communication about Family Planning and Contraceptive Use in Kenya. *International Family Planning Perspectives*, 23(1), 15-33.
- Martin, S. E., & Clements, M. L. (2002). Young Children's Responding to Interparental Conflict: Associations with Marital Aggression and Child Adjustment. *Journal of Child and Family Studies*, 11 (2), 231 – 244.
- Matthews, L. S., Conger, R. D., & Wickrama, K. A. S. (1996). Work-Family Conflict and Marital Quality: Mediating Processes. *Social Psychology Quarterly*, 59, 62 – 79.
- Özgülven, İ.E. (2001). *Ailede İletişim ve Yaşam*. Ankara:PDREM .
- Powney, J., Cullen, M.A., Schlapp, U., Glissov, P., Johnstone, M.& Munn, P. (1995). *Understanding Values Education in the Primary School*. University of Glasgow: The Scottish Council for Research in Education.
- Pring, R. (1984) *Personal and Social Education in the Curriculum*. London: Hodder Arnold H&S.
- Robinson, L.C., & Blanton, P. W. (1993). Marital strengths in enduring marriages. *Family Relations*, 42, 38-45.
- Rosen-Grandon, J.R.,Myers, J.E., & Hattie, J.A. (2004). The Relationship Between Marital Characteristics, Marital Interaction Processes, and Marital Satisfaction. *Journal of Counseling and Development*, 82 (1), 58-68.
- Schrodt, P. (2009). Family Strength And Satisfaction As Functions of Family Communication Environments. *Communication Quarterly*, 57, 171–186.
- Schrodt, P., Soliz, J. & Braithwaite, D. O. (2008). A Social Relations Model of Everyday Talk and Relational Satisfaction in Stepfamilies. *Communication Monographs*, 75, 190–217.
- Schwartz, S.H.(1992). *Universals in the Content Structure of Values: Theoretical Advances and Empirical Tests in 20 Countries*. In Zanna (Ed.). *Advances in Experimental Social Psychology* (Vol. 25, pp. 1-65). New York: Academic Pres.
- Shearman, S.M. & Dumlao, R. (2008). A Cross-Cultural Comparison of Family Communication Patterns and Conflict between Young Adults and Parents. *Journal of Family Communication*, 8, 186–211
- Steinberg, L. (2001). We Know Some Things: Parent-Adolescent Relationships in Retrospect and Prospect. *Journal of Research on Adolescence*, 11, 1–19.
- Strand, E. B. (2004). Interparental Conflict Youth Maladjustment: The Buffering Effects of Pets. *Stress, Trauma and Crisis*, 7, 151-168.

Hamarta, E., Deniz, M., Dilmaç, B., & Arslan, C. (2015). Evlilik içi ilişki ile evlilikteki yaşam doyumunun evli çiftlerin değerleri açısından incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 12(1), 55-69. doi: [10.14687/ijhs.v12i1.3107](https://doi.org/10.14687/ijhs.v12i1.3107)

- Tezer, E. (1986). Evli Çiftler Arasındaki Çatışma Davranışları, Algılama ve Doyum. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi.
- Turner, C. M., Clin, M., & Barrett, P. M. (1998). Adolescent Adjustment to Perceived Marital Conflict. *Journal of Child and Family Studies*, 7 (4), 499-513.
- Unger, D. G., Brown, M. B., Tresel, P. A., & McLeod, L. E. (2000). Interparental Conflict and Adolescent Depressed Mood: The Role of Family Functioning. *Child Psychiatry and Human Development*, 31 (1), 23-41.
- Vangelisti, A. L. (2004). *Handbook of Family Communication*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Weber, J. L., & O'Brien, M. (1999). Latino Children's Responses to Simulated Interparental Conflict. *Cognitive Therapy and Research*, 23 (3), 247-270.
- Warnock, M. (1996). The Nature of Values. (Editörler: J.Mark Halstead & Monica J.Taylor). *Values in Education and Education in Values*. London: The Falmer Press.
- Williams, K. (2003). Has the Future of Marriage Arrived? A Contemporary Examination of Gender, Marriage, and Psychological Well-Being. *Journal of Health and Social Behavior*, Vol 44, 470-487.
- Yağbasan, M. & İmik, N.(2006). Öğretmenlerin Aile İçi İletişimi (Malatya İli Örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 16(2), 227-245.
- Zhang, Q. (2008). Family Types and Children's Socio-Communicative Style: A Chinese Investigation. *Journal of Intercultural Communication Research*, 37, 157-167.

Extended English Abstract

Although there are many studies on value, there is no common vision about the meaning of "value". Values give direction how we will continue to our lives and how we will organize it. Value can be described as follows; emotional commitment (Fraenkel, 1977), the things we love and don't love, (Warnock, 1996), cases accepted unnoticed (Hansson vd., 2010), activities and experiences that increase human happiness (Beck, 1990), applied, practical and useful things (Carr and London, 1999) and etc. Values include beliefs that shape people's behavior and communication in this context can be considered to be one of the main factors that lead to the behavior of people. So, we can take communication or communication skills as the value.

Communication skills are one of the most important qualities to adapt to the environment for people. Communication one of the most important components of human relationships, is still important between family members. Communications-related basic studies are very important in order to understand the dynamics of the modern family. Because human communication is one of the most important structures in the family and theorists focuses on the concepts of "family" and "communication" (Koerner and Fitzpatrick, 2002; Schrodt, Soliz and Braithwait, 2008). Healthy family finds its members valuable and there is compliance, mutual support and communication in healthy families. Families who choose the form of open communication can be demonstrated the reactions about sadness in a comfortable way. Family members comes face to with many conflicts during the growth and development of communication skills. Hence, these conflicts improve the psychological maladjustment and indirectly reduce marital satisfaction and marital interaction. Conflict and communication problems between couples reduce the quality of marriage and marital life satisfaction and can cause problems such as depression or burnout. In addition, researches

show that problems of conflict between couples cause the adjustment problems, depression condition such as tend to blame the family. For these reasons, the aim of this study is to investigate the life satisfaction and marital relationships of married couples with regard to values of them.

Method

This study is based on relational scanning model. The scope of this study is composed of married couples living in Konya. The sample of this study consists of voluntarily adults, selected by convenience sampling approach. The sample of this study is composed of totally 554 married couples, 377 females (68.1 %) and 177 males (31.9 %). Schwartz Value Survey (1992), developed by Schwartz, consists of 57 value expressions and 10 subscales (Schwartz & Boehnke, 2004), Marital Self-efficacy Scale (2008), developed by Güngör Cihan and Özbay and Marital Life Scale (1986), developed by Tezer, were used in this study.

Results

Results indicated that marital life satisfaction has a significant positive correlation with power, stimulation, benevolence and security sub-dimensions of the Schwartz value survey. Partner relationship sub-scale of self-efficacy scale has a significant positive correlation with power, stimulation, benevolence, tradition and security sub-dimensions. Also, relationship by close environment sub-scale of self-efficacy scale has a significant positive correlation with power, success, hedonism, stimulation, self-control, benevolence, tradition and security sub-dimensions. In addition, results show that the values of married couples have significant contribution over the marriage life satisfaction. The important predictor variables on the marriage life satisfaction are safety, universalism, conformity and hedonism, respectively. However, the values of married couples have significant contribution over the self-efficacy levels of the married couples.

Discussion and Conclusion

Hedonism, stimulation, universalism, tradition and conformity sub dimensions of Schwartz Value Survey predicted the married life satisfaction. Married couple's values have an important role in ensuring satisfaction in marriages and relationships between spouses. The process of interaction of marriage and marital satisfaction is related to the features of marriage and individual satisfaction in the marriage relationship (Rosen-Grandon, Myers and Hattie, 2004). To have values such as trust, devotion and docility of the spouses have contributed to the continuing marital relationship in a healthy way. According to Robinson and Blanton (1993), couples is necessary to have some basic features such as, intimacy, responsibility, communication, conformity and unity of faith for a happy marriage. Also, thinking and talking about the relationship of the spouses has a significant relationship with marriage life satisfaction (Acitelli, 1992). However, self-efficacy predicted marital life satisfaction and relationship by close environment (Fitzpatrick, 2001). In the light of this study, it can be said that there are important relationships among marital life satisfaction, marital self-efficacy and values. The values held by the couples are important to have a healthy family structure and to maintain a happy marriage. For the further studies, researchers can focus on different groups in terms of age, income and social characteristics.